

[Lis Noer Holmberg]

Da dette lovforslag er en del af det brede forlig, som har været til grundig drøftelse, stemmer CD naturligvis for det.

Ole Vig Jensen (RV):

Som det er fremgået tidligere, er dette lovforslag et led i den samlede aftale om beredskab og beskyttelse – i dette tilfælde beskyttelse af befolkningen – og Det Radikale Venste kan naturligvis også støtte lovforslaget.

De, der måtte nære bekymring for, at kommunerne nu får kompetencen på området vedrørende sikringsrum og beskyttelsesrum, bør i hvert fald tænke over, hvilke opgaver vi så i øvrigt har lagt ud til kommunerne. I denne sag gælder det, at har man sagt a, kan man også godt sige b. Vi deler ikke den bekymring, og jeg tror, det er en rigtig vej at gå.

Og hr. Svend Aage Jensbys bekymring for, at byggeri af sikringsrum og beskyttelsesrum skulle tage overhånd, er ikke aktuell lige med det første, tror jeg.

Glønborg (KRF):

I Kristeligt Folkeparti føler vi os også ganske trygge ved situationen på dette område, så vi kan støtte lovforslaget fuldt ud.

Jeg vil endnu en gang hilse med glæde, at vi er enige om dette. Imidlertid vil jeg da godt have lov til at sige, at jeg ikke håber, det er symptomatisk, at presseløgen under behandlingen af disse to lovforslag har været totalt tom. Jeg går dog ud fra, at journalisterne har det ligesom vi andre, der kan sidde andre steder i huset og følge med i, hvad der foregår her. Jeg håber i det mindste, at det må blive bredt kendt over hele landet, at vi med disse to lovforslag har haft et glimrende eksempel på det politiske samarbejde, der også kan praktiseres imellem partierne, og at vi kan få løst nogle vigtige opgaver i fuld enighed.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse. Det er jo den samme kreds af ordførere, som var enige omkring beredskabsloven, og dette er jo en naturlig følge af det politiske arbejde omkring beredskabsloven.

Nogle har udtrykt betænkelighed ved, at det nu bliver kommunalbestyrelserne, der skal pålægge, at der skal opføres sikringsrum. Jeg vil gerne pointere, hvad også andre har sagt, at

hovedsynspunktet bag forslaget om at kommunalisere beskyttelsesrums- og sikringsrumsområdet er, at kommunalbestyrelsen selv bedst kan vurdere behovet for beskyttelsesrum i kommunen, bl.a. på baggrund af en lokal vurdering af bebyggelsens tæthed, kommunens beliggenhed, »udsathedegraden« og særlige risici.

Jeg har tillid til, at kommunalbestyrelserne nok skal leve op til deres ansvar også på dette område, og at kommunalbestyrelserne vil udarbejde regulativer på sikringsrumsområdet, der sikrer en sammenhæng i sikringsrumspolitikken i de enkelte kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civilarbejde. (Ændring af den centrale administration m.v.).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

Værnepligtsloven, som man indtil i dag har arbejdet under, er fra 1980. Nu er det jo ikke sådan i al almindelighed, at en lov er forældet, fordi den er 12 år gammel, men det kan vise sig at være hensigtsmæssigt at ændre en lov, så den passer til den nye tidsånd.

[Ingrid Rasmussen]

De fleste unge mænd i Danmark oplever én gang i deres liv at blive indkaldt til session. Vi skal fra lovgiverside stille følgende krav til sessionsbehandlingen af den enkelte: Motivationen hos de unge til at møde op til session skal være optimal. Sessionen skal være præget af høj kvalitet. Der skal sikres lige og ensartede vilkår for alle sessionssøgende over hele landet og fra gang til gang. Antallet af sessionssteder skal være tilpasset, så de unge ikke får uhenigtsmæssig lang rejse- og ventetid. Med andre ord vil jeg påpege, at Socialdemokratiet ønsker, at den høje kvalitet og dermed opnåede ensartethed i bedømmelsen af de sessionssøgende overalt i landet bevares. Vi har set, at den rent administrative omlægning af værnepligtsadministrationen, der foregik for ca. trekvart år siden i de jyske og fynske områder, er forløbet uden uoverstigelige problemer. Det er ganske vist noget kort tid at drage erfaringer på.

Overordnet skal det dog være sådan, at fælles værdinormer omkring værnepligtsadministrationen opretholdes. Havde dette ikke været tilfældet, ville vi have set en stærk stigning i efterkassationsprocenterne med betydelige menneskelige omkostninger og større træk på økonomiske ressourcer i samfundet. Det har vi ikke set.

Vil ministeren bekræfte, at de overordnede krav, jeg her har nævnt, indfries ved ændringen af loven?

Konsekvenserne af lovens gennemførelse betyder en forenkling af arbejdsgangene i hele værnepligtsadministrationen. Det betyder, at Værnepligtsstyrelsen nedlægges. Socialdemokratiet tilslutter sig dette, så udnyttelsen af de samlede ressourcer anvendes mere hensigtsmæssigt inden for dette snævre ressortområde.

Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Jens Jørgensen (KF):

Som det allerede er blevet nævnt, er indenrigsministerens lovforslag først og fremmest et lovforslag af praktisk karakter.

Vi kan godt i bemærkningerne til lovforslaget og i de enkelte paragraffer finde de fine ord frem, men det drejer sig jo i al enkelhed om at nedlægge Værnepligtsstyrelsen.

Som det netop er blevet sagt, indførte man for et års tid siden for størstedelen af Danmarks vedkommende en anden form for struk-

tur, men værnepligtsadministrationen for Sjælland og omliggende øer hørte ind under Værnepligtsstyrelsen.

Det ville være rimeligt – jf. de debatter, vi har haft under de to foregående lovforslag – at den enstrengede måde at se tingene på, den måde at gøre tingene enkle, rimelige, overskuelige og ensartede på, således at de også bliver synligt ensartede og opleves ens af befolkningen, får den konsekvens, at Værnepligtsstyrelsens opgaver nu henlægges under amterne, henholdsvis Københavns Overpræsidium.

Den centrale værnepligtsadministration og administrationen af civil værnepligt skal ind under Indenrigsministeriet; det fremgår af lovforslaget og bemærkningerne, og det er særdeles logisk. Så kan man herefter, som det står, uddelegere administrationen af den civile værnepligt til Skolen for civil værnepligt i Antvorskov.

Vi synes, at formålet er rigtigt. Jeg synes også, at de erfaringer, vi har haft i den periode, loven har haft gyldighed for resten af Danmark, viser, at denne lille – tilsyneladende lille – administrative justering er velbegrundet og fornuftig og er med til at synliggøre og smidiggøre systemet.

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig indenrigsministerens lovforslag.

Svend Aage Jensby (V):

Der er ikke nogen grund til at bruge Folketingets tid på at gentage, hvad lovforslaget går ud på. Jeg glæder mig over at konstatere, at der ved den omlægning, der lægges op til, sker en besparelse på et ganske anseligt beløb, og at der også sker en tidssvarende ændring i Værnepligtsstyrelsens forhold; så selvfølgelig kan Venstre støtte lovforslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Set med SF-øjne er der både godt og skidt i dette forslag om ændring af værnepligtsloven. Det gode er for os at se, at den civile værnepligt skal administreres fra nægterskolen i Antvorskov, fordi vi i SF har meget større tillid til folkene dér, end vi har til styrelsen.

I øvrigt ser vi ligesom i det foregående lovforslag denne delegering af kompetence som et resultat af SF's mange spørgsmål gennem de senere år, hvori vi har påpeget en række fejl-

[Hanne Thanning Jacobsen]

greb mod nægterne fra Værnepligtsstyrelsens side.

SF kan støtte, at statsamtet klarer sessionerne, men vi vil ikke se, at sessionsbehandlingen delegeres fra statsamtet til forsvaret. En fastholdelse af sessionsbehandlingen i civilt regi er helt afgørende for SF.

SF er modstander af, at man uden samtykke indhenter oplysninger om den værnepligtiges forhold, private, strafferetlige og helbredsmaessige. Det fremgår, så vidt jeg kan se, indirekte, at sådan gør man allerede i dag, og det synes jeg er betænkeligt, det er måske endda ulovligt, og det punkt agter SF at søge belyst under udvalgsarbejdet, som vi vil gå til med disse bemærkninger.

Ernst B. Schmidt (FP):

Da vores ordfører, hr. Niels Højland, er forhindret i at være til stede, vil jeg kort fremføre Fremskridtspartiets indstilling til lovforslaget.

Lovforslaget har til formål bl.a. at opnå en smidigere og mere enkel administration, der formodentlig kan medvirke til at forbedre betjeningen af de værnepligtige, samtidig med at lovforslaget er en konsekvens af en videreførelse af omlægningen af den lokale værnepligts administration.

Lovforslaget vil ifølge bemærkningerne give en besparelse som følge af mindre personaleforbrug ved civilt arbejde og i departementet på i alt ca. 1,4 mio. kr.

En anden væsentlig ting i lovforslaget er, at sessionen i forbindelse med behandling af sager efter værnepligtslovens § 4 om udelukkelse af værnepligtiges værnepligtstjeneste på grund af straf har brug for oplysninger om disses strafbare forhold. Disse oplysninger kan efter lovforslaget indhentes uden samtykke med hjemmel i forvaltningsloven. Det må være i orden, at man indhenter den slags oplysninger om værnepligtige i forbindelse med aftjening af værnepligt, og Fremskridtspartiet ser positivt på lovforslaget.

Nu har jeg været på talerstolen flere gange, og jeg synes lige, jeg vil gøre opmærksom på, at de personer, som en gang imellem udtaler om Fremskridtspartiet, at det er et goldt protestparti, må have fået noget andet at tænke på.

Lis Noer Holmberg (CD):

Ja, det kan næsten kun blive gentagelser. Men formålet med dette lovforslag er slet og ret at forenkle og smidiggøre administrationen, så betjeningen af de værnepligtige forbedres, ligesom det er en konsekvens af den omlægning af den lokale værnepligtsadministration, der blev gennemført pr. 1. januar 1992. CD har ingen problemer med at tilslutte sig lovforslaget.

Jeg skal samtidig meddele, at Det Radikale Venstre også tilslutter sig lovforslaget.

Glønborg (KRF):

Og jeg kan meddele, at det gør Kristeligt Folkeparti også.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutning til lovforslaget, som jo alene er til behandling, fordi den gamle styrelse og de stillinger, der er tilknyttet styrelsen, er oprettet ved lov. For det er rigtigt, som der er sagt, at der egentlig er tale om en rent organisatorisk ændring.

Men jeg vil også gerne påpege, at selve sessionsbehandlingen ikke ændres. Jeg vil gerne sige til ordførerne, at den faglige kontinuitet i sessionsbehandlingen, som vi kender den i dag, vil blive fastholdt, idet det langt hen ad vejen er de samme medarbejdere, der kommer til at forestå sessionsafholdelsen, som tilfældet er i dag. Der er blot tale om at udføre arbejdet for en anden myndighed.

Jeg kan også sige, at jeg har det overordnede ansvar for sessionsbehandlingen. Jeg vil nøje følge området og herunder sikre, at der i fornødent omfang er lige og ensartede vilkår for alle, der er indkaldt til session.

Fru Hanne Thanning Jacobsen havde nogle betragtninger om, at Skolen for civil værnepligt i Antvorskov var bedre til at behandle civil værnepligt end Værnepligtsstyrelsen. Jeg vil blot sige, at jeg ikke deler de synspunkter af kritisk art, som fru Hanne Thanning Jacobsen gav udtryk for.

Men jeg vil gerne svare på det spørgsmål, som fru Hanne Thanning Jacobsen rejste om retten til at indhente oplysninger med eller uden samtykke. Det forholder sig sådan, at efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Og til rent private forhold henregnes oplysninger om religion, hudfarve, politiske,

[Indenrigsministeren]

foreningsmæssige, seksuelle og straffbare forhold, helbredsforhold, væsentlige sociale problemer, misbrug af nydelsesmidler og lign.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 1, må videregivelse af oplysninger ske, når den, oplysningerne angår, har givet samtykke.

Efter forvaltningsloven § 28, stk. 2, nr. 3, kan videregivelse af oplysninger ske uden samtykke, når videregivelsen sker af hensyn til varetagelse af offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningerne angår. Her er det væsentligt for mig at fremhæve, at sessionen til brug for behandlingen af, om en værnepligtig er egnet, har behov for oplysninger om helbredsforhold, og sessionen har til behandling af sager om udelukkelse fra værnepligtstjeneste på grund af straf brug for oplysninger om straffbare forhold og i visse tilfælde andre personoplysninger om rent private forhold. Disse oplysninger kan uden samtykke indhentes med hjemmel i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 6, alene er en præcisering af den gældende retstilstand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven.
Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 4/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Karen Jespersen (S):**

Socialdemokratiet kan ikke uden videre tilslutte sig lovforslaget i den udformning, det har fået.

Den aktuelle anledning til lovforslaget er to eller rettere sagt tre EF-direktiver, der skal indarbejdes i dansk lovgivning. Det skal de, og det har vi selvfølgelig ingen indvendinger imod, men vi er ikke helt tilfredse med den måde, det her bliver gjort på.

Der er tre punkter, vi gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det første punkt er den generelle bemyndigelse, justitsministeren beder om, en generel bemyndigelse til administrativt at indarbejde de direktiver, der for fremtiden vil komme på dette område. Vi synes, det er en meget vidtgående blankocheckbemyndigelse at give på et område, der kan være brug for at følge lidt tættere.

Det andet punkt, vi vil se nærmere på i udvalget, er, om det er forsvarligt at give privatpraktiserende dyrlæger ret til at udøve kontrol uden retskendelse.

Endelig som det tredje punkt: Skal sagkyndige fra EF-Kommissionen også have adgang til at udøve denne kontrol uden retskendelse og vel at mærke uden at være ledsaget af danske embedsmænd? Så vidt jeg er informeret, er det ikke hidtil sket.

Vi synes, det er helt i orden, at man laver en forsvarlig og streng kontrol med EF-ordninger, og det skal også være sådan, at folk fra EF-Kommissionen skal kunne komme på uanmeldt besøg. Men det har altså hidtil været praksis, at man har været ledsaget af danske embedsmænd. Hvis man skal lave om på den praksis, skal det ikke ske i en bisætning til en ændring af dyreværnsloven og uden en overordnet diskussion.

Endelig vil jeg gerne komme med en kritisk bemærkning i anledning af, at dette lovforslag først kommer nu. Anledningen er et direktiv, der blev vedtaget i 1991, og som træder i kraft den 1. januar 1993. Der har altså været 1 år til at fremsætte dette lovforslag, og så kommer det nogle få dage, inden det skal træde i kraft. Vi kan altså ikke se, at det har været nødvendigt at give os så kort en frist til at behandle lovforslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

I Danmark betragter vi os som førende, når